

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIË LIMBURG

Abonnement : 6 fr. per jaar.
 Een blad sfaonderlijk 125 centiemen.
 De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
 Aankondigingen 125 centiemen per drukregel.
 Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEË, uitgever en eigenaar van dit blad.
 De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdags.
 Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

TONGEREN, DEN 2 SEPTEMBER.

Naar Brussel.

De leden der katholieke associatie van het arrondissement Tongeren die verlangen deel te nemen aan de groote manifestatie van zondag 7 september te Brussel, kunnen zich van nu af reiskaarten bezorgen op het bureau van den *Postrijder*, groote markt te Tongeren.
 De prijs der reiskaart voor heen en weer is bepaald op fr. 3.50.
 De kaarten zijn verkrijgbaar tot aanstaande vrijdag, om 12 uren 's middags. Na het bepaald uur zullen er geene kaarten meer gegeven worden.
 Vertrek uit Tongeren, zondag 7 september om 9 uren ; terugkeer 's avonds om half elf.

Kiesexamens.

De *Moniteur* van zondag kondigt een ministerieel besluit af van 30 augustus, waardoor de tweede zitting voor de examens van kiesbevoegdheid van het jaar 1884 bepaald wordt op zaterdag 20, zondag 21 en maandag 22 september aanstaande, ten 9 uren des morgens.
 Op elk die dagen zal er eene avondzitting kunnen worden gehouden, die ten 3 uren zal aanvangen.
 Elke vergadering zal hoogstens drie uren duren, de voorbereidende werkzaamheden niet meërekend.

M. P. Stas, is burgemeester der gemeente Guygoven benoemd, in vervanging van M. P. Marx.

De Kamer.

STEMMING DER SCHOOLWET.

De schoolwet is zaterdag door de Kamer aangenomen met 80 stemmen tegen 49 en 2 onthoudingen.
 De Kamer heeft gezeteld van 10 uren 's morgens tot 5 uren 's namiddags, met eene opschorsing van een uur 's middags.
 Wij zullen er dus niet verder op aandringen.
 In de namiddagzitting had eene hevige betrandslag plaats over een voorstel van M. Tesch, strekkende om alle vreemdelingen van 't onderwijs uit te sluiten in de gemeentelijke of aangenomen scholen. Dit voorstel werd bestreden door M. Jacobs, terwijl M. Bara het met zijne gewone hevigheid verdedigde. De gewezen minister van justitie maakte van de gelegenheid gebruik, om op brutale wijze tegen de geestelijke onderwijzers uit te vallen. Hij noemde het voorstel van M. Tesch een maatregel van openbare zedelijkheid.
 Die woorden verwekten krachtdadige protestaties van wegens het ministerie en de rechterzij.

De Kamer stemde vervolgens nog een wetsontwerp, strekkende tot het verlenen van de concessie van eenen tramway van Maldeghem naar Breskes. De andere ondergeschikte wetsontwerpen, die aan 't order van den dag stonden, werden op voorstel van M. Malou uitgesteld tot dinsdag.

De liberale manifestatie.

De liberale manifestatie, welke zondag te Brussel heeft plaats gehad, is zeer stillekens afgegaan. De stoet was tamelijk lang ; er waren nog al veel vlaggen en muziekkorpsen, doch na de oproepen door de liberalen aan het land gericht, na de pogingen door de liberale kopstukken aangewend, mocht men zich aan iets beters verwachten.
 Er was weinig of liever geen geestdrift ; de stoet was eentoonig en doodsch. Op zijnen doortocht zijn er geen kreten, geen beledigingen noch vijandige manifestaties geweest. De katholieken en independenten hebben bewezen dat zij de rechten hunner tegenstrevers wisten te eerbiedigen. Zondag, op onze beurt zullen wij hetzelfde eischen van de liberalen.

DE STOET.

Van elf uren 's morgens kwamen een groot getal deputaties van de verschillende staties in de hoofdstad aan en deden eene wandeling door de stad, onder het spelen van het vervelend *Ongediert*.
 Tusschen half twaalf en twaalf uren kwamen de verschillende groepen en maatschappijen bijeen in den omtrek van den Boulevard van Antwerpen. Aan het hoofd van den stoet schaarden zich de jonge wachten.
 Daarna kwamen de deputaties der gemeenten zooveel mogelijk per provincie gerangschikt : eerst Brabant, dan Luik, Limburg, Luxemburg, Antwerpen, Henegouwen en de beide Vlaanderen, in 't geheel 12 à 15,000 man.
 Onder de manifesteersders waren er niet alleen echte « pijpkoppen », maar « boventronies ». Waarlijk, de inrichters der manifestatie zullen niet fier geweest zijn over zekere deputaties, uit de provincies opgekomen.
 Zuis ten 2 uren zette de stoet zich in beweging. Op dit oogenblik begon een fijne en dichte stofregen te vallen, die door de kleeren drong en de geestdriftigen verkoelde. Al de paraplu's werden

geopend. 't Was als een stoet van paddestoelen van alle kleur die door de straten heen kroop.
 Langsheen den doortocht waren hier en daar posten van de burgerwacht aangeveld ; dit was totaal onnoodig. De menigte die zich op straat bewaagd had om den stoet te zien, voorbijtrekken bleef kalm. Slechts hier en daar juichten eenige heethoofden toe. Op geheel drie vlaggen uitgestoken, een aan de *Association liberale*, een aan de *Ligue Wallonne* en een aan de *Office de Publicité*. Dit was alles.

Het repertoire van der muziekkorpsen leverde weinig verscheidenheid op ; het *Ongediert*, *A bas Malou* en *o Vandenpeereboom*. Wanneer een fanfaar eene air geeindigd had, werd dit door al de anderen herhaald. 't Was een recht zaag.
 Ten 3 u. 20 m. kwamen de manifesteersders voor het paleis des konings aan. Het begon op nieuw te regenen. De manifesteersders waren verplicht zich onder hunne regenschermen te verschuilen en v. rgaten rize le rot te roepen.
 Er stonden wel is waar eenige kreten op, doch zij bleven zonder weerklink.

De overhandiging van het adres aan den koning, de bijzonderste ceremonie der betooging, maakte geen den minsten indruk. Een 30tal leden der *Federation liberale* met MM. De Wandre, Pecher en Lippens traden vooruit. Zij werden door diensthouders van het Paleis tegengehouden. MM. De Wandre, Pecher en Lippens werden alleen toegelaten. Het adres werd overhandigd aan den ordonnancie-officier, en daarmee was de plechtigheid afgeploep.

Wat de manifesteersders en eenige liberale toeschouwers vooral ergerde, was dat de koning afwezig was : er stak geen vlag uit het paleis.
 Van het paleis liegaf de stoet een langs de Koninklijke straat, naar den Boulevard Botanique, doch de regen hield voortdurend aan : de manifesteersders werden het roodloopen door het slijk moede, en de stoet was dan ook zeer gedund, toen hij aan de Natieplaats kwam. Iedereen zocht een toevlucht in de herbergen en koffiehuisjes ; kortom, men mocht waarlijk zeggen dat de liberale stoet door den regen uiteengeveekt was.

De doortocht van den stoet op de Muntplaats duurde van 2 u. 20 m. tot 4 uren 15 m. Men moet nogtans opmerken dat de manifesteersders voorbij trokken in rangen van 4 man, om den doortocht lang te doen duren.

Op de Muntplaats hebben verschillende groepen zich van den stoet afgescheiden, om zich weer bij den steert op de Natieplaats te gaan aansluiten, zoodat zij tweemaal deeleerden voor de nieuwsgierigen in de Nieuwstraat. Een gemakkelij middel om een stoet te rekken !

De liberale dagbladen overdrifven natuurlijk het getal manifesteersders. De *Independence* en de *Gazette* spreken van 100,000 man, dit leste blad is nogtans eerlijjk genoeg te bekennen dat het er de nieuwsgierigen bijreket.

Wat zegt de Koning er van ?

Het liberale land blijft in opschudding ; de woeling wordt voortgezet, hoewel de ontzaglijke meerderheid der bevolking tegen al die ophitsingen en dat rumoer is, en doodkalm blijft.
 De geuzerij wil de Grondwet bepaald vernietigen door den volkswil, duidelij in drie opeenvolgende kiezingen uitgedrukt, te miskennen. De kiezingen gelden voor niets meer — de loge wil weer meesters worden.

Het ministerie biedt het hoofd aan de oproermakers ; het katholieke land, de groote meerderheid, ondersteunt het wettig bewind.
 Nietemin komt elke week het gespuis, bezoldigd door de loge, op de straat, om het gezag af te breken, de orde te stooren, de vaderlandsche instellingen den laasten slag toe te brengen.

Ons dunkt dat het tijd wordt, dat de Koning, bewaarder van de grondwettelijke rechten, het woord late hooren en het gespuis tot de rust aanmaand.

Wijlen Leopold I placht, op gewichtige oogenblikken, hetzij mondelings, hetzij schriftelij, een wijs woord in het midden te brengen, en dat woord werd gemeenlijk met eerbied aanhoord.
 Wij zouden willen dat koning Leopold II, thans dit voorbeeld navolde, en het land liet weten wat hij denkt over de gebeurtenissen van den dag.

Wij zouden willen dat hij zijne denkwijze deed kennen over het straatrumoer ; over de valsche voorstellingen, die van de wet op het onderwijs worden gemaakt ; over de manier, waarop de wil van het kiezerskorps in acht te nemen is ; over het recht der katholieken, over het al of niet bestaan der Grondwet !

Ja, wat denkt de Koning over dat alles ? Is het ja dan neen, geen tijd dat hij zich den eed herinnere, ten dage zijner troonbeklimming plechtig gezwooren ?

De bevolking zegt : ja ! Zij vraagt zich af, waartoe een Koning hier anders zou dienen, indien hij, de rust en de orde, het recht en de wettelijheid hoe langer hoe meer betoekende, niet in het midden zou treden om het geschok te doen ophoeden.

TE KOOP BIJ M. COLLEË,

boekhandelaar, Groote Markt, 37-39 te Tongeren :
De landkaart der militaires manoeuvres, die van den 2 tot den 10 september zullen plaats hebben. De kaart in kleuren gedrukt, is 96 centimeters breed en 46 hoog. Zij zal franco gestuurd worden aan de personen die ons de som van fr. 1.50 in postzegels van 10 centiemen of in een mandaat zullen zenden.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe*, den 12 september aanstaande.

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 18 september.

BINNENLAND

Men leest in de *Chronique* :
 Wij weten thans de waarheid over het tweegevecht, waarin de heer Rolin, zoon, bijna het leven verloor. Zaterdag avond had de heer Rolin verscheidene herbergen der stad bezocht in gezelschap van eenige zijner vrienden ; hij was rond 9 uren in het *Café de la Rotonde* gekomen.
 Hij bleef er tot middernacht ; hij was opgewonden en zocht met iedereen twist ; op zeker oogenblik, verklaarde hij dat hij 's anderdaags 's morgens in tweegevecht moest gaan met eene persoon die hem had omgeworpen.

De verbruikers zegden hem, dat zijn vader misschien reeds alles wist en dat deze hem niet zou behelven laten uitgaan. De jongeling antwoordde : « Daar lach ik mee, mijn vader is te Nieuwpoort. » Een meisje genaamd F., bracht hem tot bekentenis en deed een briefken naar zijnen vader dragen.

De tegenstrever van den heer Rolin, was een jonge Griek, zijn medeleering, genaamd Leonidas Bahsiotis. De getuigen van den heer Rolin zijn gekend.

Een streng onderzoek is geopend. De toestand van den gekwetste is veel beter.

BUITENLAND

China.

De chineesche regering heeft geldgebrek, en om hierin te voorzien gaf zij nogal willekeurig te werk. Op last van den vorst is eene lijst opgemaakt van alle tot de vierde klasse en de hoogere klassen behorende burgerlijke ambtenaren, die eene berisping ontvangen hebben of in rang verlaagd zijn geworden. Aan ieder hunner wordt eene zware geldboete opgelegd, gedurende dertig achtereenvolgende jaren te betalen, en aangezien negen tienden van het geheele aantal ambtenaren in den aangeduiden toestand verkeeren, zal de schatkist althans voor een deel gevuld zijn.

Nog een ander middel om geld te krijgen zal worden aangewend. Er is namelijk besloten om, van al de koopwaren welke met fransche schepen in China ingevoerd worden, en van al de fransche koopwaren, met schepen eener andere natie aangebracht, het drievoudig bedrag van het gewone tarief aan rechten te heffen, en dat, in geval van poging om dit voorschrijf te ontduiken, de voorwerpen verbeurd verklaard zullen worden.

Afrika.

Uit Libreville in Gabon, wordt dato 28 juni geschreven : Twee of drie maanden geleden, hadden de Pahouins van het dorp N'Zoun, op de oevers der Ogouou-rivier, zonder eenige reden twee booten aangevallen, die den stroom afvaardden. Eene dezer booten was de eigendom van de missie van westelij Afrika, in de andere zaten twee priesters van de katholieke zending van Gabon. Twee der bootslieden van den stam der Adoumas vielen doodelij getroffen, terwijl een dienstknecht uit Senegal en een missionaris, pater d'Abzac, gewond werden. Enige dagen later kreeg men de overtuiging dat een der Adoumas in handen der Pahouin's gevallen, eerst vermits in de darna Gobon nam aanstandsmaatregelen om de inwoners van N'Zoun te straffen. De aviso *Bante* en de sloep *Prygnée* kregen voor zending de Ogouou-rivier op te varen en de plichtigen te straffen. De weerstand der Pahouin's was zeer krachtig. Het dorp N'Zoun werd vernield en daarna plat gebrand.

Le *mouvement Geographique* bevat een artikel van de hand van den vroeger te Balolo gestationeerden kapitein Hanssens, die tot de beambten der Internationale afrikaansche Vereeniging behoorde, waarin het volgende omtrent eene begrafenissen bij een stam der Congo-negers voorkomt.

Zoodra een rijk en aanzienlij man gestorven is, wordt hij over het gelede lichaam gewaschen ; het gelast wordt met fantastische voorstellingen beschierd en de beenen worden zoo dicht mogelijk tegen het lijf getrokken, opdat de knieën zoo hoog mogelijk zouden liggen, en in die houding met touwen uit boomschors of eenige inlandsche

vezelstof vervaardigd, vastgebonden.
 Hierna wordt het lijf in de kostbaarste stoffen gehuld, die in de nalatenschap van den overledene te vinden zijn, zoodat het er ten slotte als een groot hont pak uitziet dat even hoog als breed is en waarboven het beschierde hoofd, met wijd geopende oogen uitkijkt.

Het lijf wordt op die wijze toretakeld, acht dagen voor de woning van den doode geplaatst en de bewoners van het dorp en der naburige plaatsen voeren er, onder begeleiding van gezang, tromgeroffel en geweerschoten, dooden-dansen bij uit, die met het opkomen der zon een aanvang nemen en maar eerst laat in den nacht eindigen ; er wordt bij die gelegenheid tevens veel bier gedronken en de dansers vallen eindelijk van vermoeidheid of uit dronkenschap neder.

De danserij duurt tot dat de ontbinding zoo verre gevorderd is dat zij de omgeving van den doode veel last veroorzaakt ; er wordt dan bij de deur der hut een kuil gegraven waarin het lijf, voorzien van al de kleederen waarin het gewikkeld was, en die dienen moeten om den overledene aan gene zijde des grafs de vroegere welvarendheid te verschaffen, wordt geplaatst. Het ergste is echter, dat op het graf een aantal vrouwen en slaven van den overledene, en dat naar gelang de macht en rijkdom van den doode grooter zijn, worden omgebracht.

Nog maar korten tijd geleden vonden vier Pondos, die in de Isatsakloven (Zuid-Afrika) aan het jagen waren, twee kleine, nog jonge tijgers, welke zij met zich namen. De moeder, die in de nabijheid schijnt te zijn geweest, werd door het geschreeuw van hare jongen gaande gemaakt, en vloog op de mannen aan, die de jonge tijgers had vangen, greep een vast bij het hoofd, en omvatte dien tweede met een harer klauwen. De derde Pondo wierp, in het midden der worsteling die daarop volgde, zijn aasgeai naar de tijgerin, doch miste haar, en raakte een boom in de plaats. De vierde Pondo, die het hulpgeschreef hoorde, liep met eene bijl naar de tijgerin, doch hij sloeg zoo verkeerd, dat in plaats van het dier te treffen hij eene groote wond op de wang van een zijner vrienden toebreacht, die toen door de tijgerin vastgekemd gehouden werd. Daar hij bevond dat het reddeloze dier te veel zijne oplettendheid besteedde aan de twee, die het met tijgeren greep omklemd hield, zonder op hem acht te slaan, mikte hij een tweeden slag op het achterhoofd der tijgerin, en dezer keer met beter gevolg, daar de slag door den schedel tot naar de hersenen drong, wat onmiddelij den dood ten gevolge had. De Pondo die aan het hoofd gegrepen was, was reeds dood, toen de tijgerin haar slachtoffer losliet ; zij deed, wat tot pater gekaamd, terwijl de tweede zoo erg op zijne borst en onder den arm vaneen gereten was, dat hij weinig kans heeft om er van geteren te worden. De luitaard of tijger, zoals het dier gewoonlij in Zuid-Afrika genoemd wordt, was een zeer klein wijfje, en haar vel is thans in het bezit van den resident Magistraat te Qumbu.

Politiek overzicht

De fransche admiraal Courbet wordt door de dagbladen van zijn land als een held opgehield. Men roemt zijne behendigheid, zijne dapperheid, men spreekt er reeds van om hem tot onafzietbare senateur te benoemen, bij de eerste plaats, die zal leid vallen. De departementsraad van de Loire-Inférieure heeft bij toeziching gelukwenschen gestemd « aan den dapperen admiraal Courbet en aan de zeelieden en soldaten, die de fransche vlag in de chineesche zeeen zoo zeer hebben doen eerbiedigen. » Andere departement-raden zullen ongetwijfeld dit voorbeeld volgen. M. Jules Ferry, voorzitter van den ministerraad en minister van buitenlandse zaken, heeft admiraal Courbet, in naam der regering van de fransche republiek, de uitdrukking laten geworden der nationale erkentelijheid.

De laatste depechen van admiraal Courbet melden dat de krijgsvierichtingen tegen Fou-Tcheou geleind zijn en men zich in den besten uitslag verheugen mag. Al de batterijen der Min-rivier werden vernietigd, al de schepen hebben de rivier verlaten en zijn zaterdag op de Anker-plaats van Mantson aangekomen. De franschen leden een verlies van tien dooden, waaronder een officier, en van 41 gekwetsten, waaronder vijf officieren.

Eene depeche uit Shanghai zegt dat men denkt dat de fransche vloot zich naar Canton zal begeven, doch men wist het niet stellig. Zij zegt ook, dat de chineesche krijgsveldhebers een keizerlijk besluit hebben ontvangen luidende dat zij al de fransche oorlogschepen of koopvaardijschepen moeten aanranden, die in havens zouden aankomen, voor de Europeanen geopend. De fransche koopvaardijschepen, welke zich nog in die havens zouden bevinden, hebben bevel ontvangen die onmiddelij te verlaten.

Generaal Millot, bevelhebber van het fransche expeditiekorps in Tongkin, was ziek geworden en heeft de machtiging bekomen om naar Frankrijk terug te keeren. Hij zal door generaal Briere de Lisle vervangen worden.